

El TNC estrena a Espanya 'Terra de ningú'

Albertí dirigeix Lluís Homar i Josep Maria Pou a la gran obra de Harold Pinter

Lluís Homar i Josep Maria Pou en una escena de *Terra de ningú*, a la Sala Petita del Teatre Nacional

MAY / ZIRCUS-TNC

JUSTO BARRANCO
Barcelona

Succeeix molt poques vegades. Per no dir mai. I, sens dubte, no a la presentació d'un espectacle. Però ha succeït a la presentació de *Terra de ningú*, que avui s'estrena -literalment, ja que mai abans no s'havia representat a Espanya- a la Sala Petita del Teatre Nacional de Catalunya. Tant a Xavier Albertí, director del TNC i d'aquest espectacle, com a Lluís Homar, el seu principal protagonista al costat de Josep Maria Pou, els van acabar saltant les llàgrimes en parlar del procés creatiu que han dut a terme per construir en escena aquesta magna obra del Nobel Harold Pinter. Albertí es va declarar "profundament convulsinat" pel "privilegi

d'aquests mesos d'assajos". I es va emocionar. I va arrossegar Homar. Després, abans d'acabar la presentació, va demanar disculpes per "no haver estat capaç de controlar coses que hauria d'haver controlat", i va explicar que en part li havia succeït perquè havia dormit poc.

En realitat, les disculpes eren innecessàries després de l'exhaustiva explicació realitzada per Albertí sobre els motius que han fet que *Terra de ningú* hagi estat l'elegida per començar la temporada regular del seu primer any al capdavant del TNC. "És un dels viatges ideològics més fascinants que ha fet el teatre contemporani cap a la capacitat de viure amb fortlesa, una fortlesa que només es pot aconseguir des de l'autenticitat res-

LA DADA

'Taxi... Al TNC!'
recapta 45.000 euros

■ **Taxi... Al TNC!**, l'espectacle que va obrir la temporada del Teatre Nacional recuperant l'esplendor del Paral·lel i la recaptació del qual era benèfica, ha aconseguit uns 45.000 euros per al programa *Apropa Cultura*. Els espectadors, que van pagar per l'entrada el preu que van creure oportú, van donar una mitjana de 10 euros. L'espectacle va tenir 4.757 espectadors i ocupació del 95%.

pecte d'un mateix", sentència Albertí. Una explicació a la qual se suma una coincidència: tant ell com Josep Maria Pou tenien en ment des de fa molt de temps muntar aquesta obra.

I, què és *Terra de ningú*? Per a Albertí, "és una peça que parla de com l'èxit sense la pau del present no té massa sentit, de com els falsos èxits, els falsos miratges, tot el que amaguem en les parts secretes dels nostres inferns, de les nostres ànimes, no deixen de ser instruments que ens destrueixen més poderosament que la construcció d'un present actiu, real, fet de la consciència de qui som i per què som i què valorem del que som".

El director explica que la peça transcorre a la casa d'un home ric, un literat important, Hirst,

encarnat per Pou. Ha trobat un altre home en un pub al costat d'un parc de trobades homoeròtiques i ha portat el desconegut, Spooner (encarnat per Homar) a casa. "L'alcohol presideix la primera part de l'obra, en la qual parlen del sentit de la força, de l'èxit, de la poesia, dels records. Però ben aviat ens adonarem que Hirst es troba davant de molts abismes. I Spooner l'ajudarà en el viatge". Al costat d'ells apareixen dos personatges d'una generació molt diferent -encarnats per David Selvas i Ramon Pujol- que són el secretari i el servent del literat.

"El primer acte mostra que Hirst i Spooner amaguen més del

Per Albertí, l'obra parla de com ens destrueixen els falsos èxits i del poder salvífic de la paraula

que afirmen", diu Albertí, i assenyala que més tard es veurà que entre ells va existir una llunyana amistat i una culpa, i que el destí li dóna una oportunitat a Hirst "de reconciliació última amb ell mateix".

I això Pinter ho escriu, explica el director, en un moment on ha trencat el seu primer matrimoni i on pateix una crisi sobre l'autenticitat del seu camí com a literat. Just en aquell moment, remarca, Pinter vol escriure de la mà d'un dels seus grans referents literaris, T.S. Eliot, un creador "d'excel·lent teatre i el renovador més important de la poesia en llengua anglesa del segle XX". Així que *Terra de ningú* es basa estructuralment en *L'honorable home d'Estat* d'Eliot. Al cap i a la fi, conclou Albertí, *Terra de ningú* és un "enorme, profundíssim, salvatge i màgic al·legat de la funció del llenguatge com a possibilitat de salvar-nos, de captar l'essència de l'ànima humana, la consciència de ser qui som". L'obra es veurà al TNC fins al 24 de novembre i el 15 de gener anirà en castellà al Matadero de Madrid.●